

VIU **MADAMA BUTTERFLY** Giacomo Puccini

AUDITORI DEL CÈNTRIC ESPAI CULTURAL

Divendres
17 de juny | 17.30 h

Enregistrada el 2014 a l'Òpera de la Badia de Sydney

Cantada en italià. Durada 140 min

EQUIP CREATIU

Director musical
Brian Castles-Onion

Director d'escena
Alex Ollé

Escenografia
Alfons Flores

Vestuari
Lluc Castells

Australian Opera & Ballet Orchestra
Opera Australia Chorus

REPARTIMENT

Cio-Cio-San
Hiromi Omura Goro
Graeme MacFarlane

Pinkerton
Georgy Vasiliev Bonze
Gennadi Dubinsky

Suzuki
Anna Yun Kate Pinkerton
Celeste Lazarenko

Sharpless
Michael Honeyman Yamidori
Sitiveni Talei

Una òpera sobre l'espera i l'esperança

El 17 de febrer de 1904 s'estrenava a Milà *Madama Butterfly*, òpera en tres actes ambientada al Japó i considerada una de les obres mestres de Giacomo Puccini, així com la més commovedora. A l'igual que en les seves dues òperes immediatament anteriors, *La Bohème* (1896) i *Tosca* (1900), el llibret el van escriure a quatre mans Luigi Illica i Giuseppe Giacosa i està inspirat en l'obra teatral homònima de D. Belasco. La freda acollida que va rebre en un inici va dur el compositor italià a realitzar algunes modificacions, moment a partir del qual l'òpera va ser rebuda de manera entusiasta.

Reconegut pel propi Puccini com el personatge més rodó que mai va escriure, Cio-Cio-San, l'heroïna d'aquesta òpera, aplega una intensa càrrega dramàtica: una jove japonesa, educada com una geisha, que espera i espera el retorn del seu estimat, un mariner nord-americà. *Madama Butterfly* s'erigeix així com una òpera sobre l'espera, l'esperança i l'amor incondicional, temes que, per la seva universalitat, han aconseguit commoure el públic de totes les èpoques. Uns temes que, d'altra banda, es conjuguen per assolir un dels moments més emocionants de l'obra en l'ària *Un bel di vedremo*, que entona la protagonista en el segon acte.

Amb aquesta intensitat argumental, Puccini ens regala una partitura d'una riquesa impressionant, que plasma amb enorme lucidesa el xoc cultural entre orient i occident, amb la capacitat de transportar-nos al Japó més exòtic o als Estats Units. La presència de nombroses peces d'extraordinària bellesa, com el duet d'amor *Vogliatemi ben*, el *Coro a bocca chiusa* o la ja citada *Un bel di vedremo*, fan de *Madama Butterfly* una de les òperes més representades i aplaudides en els escenaris de tot el món, i de la seva protagonista, Cio-Cio-San, un dels personatges més estimats pel públic.

De l'orient llunyà a la badia de Sydney

Àlex Ollé, un dels directors artístics de la Fura dels Baus, és l'artífex de la posada en escena d'aquest espectacular muntatge de 2014. Situada en un magnífic escenari flotant en la badia de Sydney, la producció es beneficia d'un entorn de gran bellesa, amb l'edifici de l'Òpera i el pont Harbour de fons. Exemples de la

magnitud escènica d'aquest muntatge a l'aire lliure, són els seus innumbrables efectes escènics, els focs artificials o la presència d'un sol i una lluna gegants – tots dos de 12 metres d'amplada- que s'eleva des de l'aigua, i que embolcallen l'acció d'aquesta personalíssima *Madama Butterfly*.

En mans d'Ollé, la cèlebre òpera de Puccini agafa aires contemporanis, propiciant encara més l'empatia del públic amb el drama de la innocent Cio-Cio-San. Així, del Japó de principis del segle XX, on el compositor de Lucca va situar la seva òpera, Ollé ens trasllada a un Japó actual, amb empresaris, agents immobiliaris i fins i tot membres de la yakuza.

La soprano japonesa Hiromi Omura i el tenor Georgy Vasiliev encapçalen el repartiment d'aquesta producció que va acaparar els aplaudiments de públic i crítica i que manté l'essència i l'esperit amb que Puccini va concebre la seva obra. I sense renunciar a la intensitat lacrimògena d'un dels finals més tràgics de la història de l'òpera.

MADAMA BUTTERFLY

Acte I

El 1904, un oficial de l'armada estatunidenca, anomenat B. F. Pinkerton, lloga una casa sobre un turó a la ciutat japonesa de Nagasaki, per a ell i la seva promesa, la jove Cio-Cio-San, a qui es dirigeix amb el nom de Butterfly. Per a ella, és un casament per a tota la vida, però per a Pinkerton només es tracta d'una aventura fora del seu país. Ell pretén, en secret, divorciar-se una vegada que trobi una esposa estatunidenca adequada, perquè les lleis de divorci japoneses són molt laxes.

Les noces tindran lloc a la casa, i Butterfly està tan animada per casar-se amb un nord-americà que es converteix secretament al cristianisme tot renunciant al budisme. El seu oncle Bonze, un monjo budista, descobreix la conversió, la maleeix i ordena a tots els convidats a la cerimònia que se'n vagin, cosa que fan tots al mateix temps que reneguen d'ella. Malgrat tot, Butterfly i Pinkerton es casen i tenen la seva apassionada primera nit d'amor (duo *Vogliatemi bene*).

Acte II

Tres anys després, Butterfly encara espera que Pinkerton torni dels Estats Units

perquè la va deixar poc després de les noces. La seva criada Suzuki intenta convèncer-la que ell no tornarà, però ella no l'escolta (ària *Un bel dì vedremo*). Goro, qui va arranjar el matrimoni entre la parella, intenta que la noia es casi de nou, però ella tampoc l'escolta. El cònsol americà, Sharpless, arriba a la casa amb una carta que li ha enviat Pinkerton, en la qual li demana que li digui a Butterfly que torna al Japó, però no per ella. Sharpless comença a llegir-la, però no pot acabar-la perquè la jove s'altera massa en sentir que Pinkerton torna. La noia revela que, fruit de la seva relació amb Pinkerton, va tenir un fill després que ell marxés, però no li ho ha dit. El cònsol promet informar a Pinkerton de l'assumpte i aconsella a Butterfly que torni a casar-se amb Yamadori, un príncep que la pretén.

Des de la casa en el turó, després de sonar el canó del port, Butterfly veu que arriba el vaixell de Pinkerton a la badia. Ella i Suzuki es preparen i esperen la seva arribada (*Coro a bocca chiusa*). Suzuki i el nen s'adormen, però Butterfly es queda desperta tota la nit.

Acte III

Suzuki es desperta al matí i Butterfly finalment s'adorm. Sharpless i Pinkerton arriben a la casa, juntament amb la nova esposa nord-americana de Pinkerton, Kate. Han vingut perquè, en assabentar-se de l'existència del fill, decideixen recollir-lo per a criar-lo als Estats Units. Quan Pinkerton veu com Butterfly ha decorat la casa pel seu retorn, se n'adona que ha comès un gran error. Admet que és un covard i no pot enfrontar-se a Butterfly, de manera que Suzuki, Sharpless i Kate li donen la notícia a la noia. Cio-Cio-San es mostra conforme amb lliurar el nen si Pinkerton la ve a veure. Mentrestant, es disculpa amb una estàtua de Buda, després s'acomiada del seu fill i li tapa els ulls. A continuació es retira a les seves habitacions i se suïcida amb el ganivet del seu pare. Butterfly besa al seu fill i mor. Pinkerton s'afanya a entrar, però ja és massa tard.

PROPERAMENT

#viulopera #viulestiu #viulacultura

08/07

21 h

PROJECCIÓ: I PURITANI

de Vincenzo Bellini

AUDITORI